

6. 8. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nařízení P2B a povinnost jmenovat 2 mediátory

Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (dále také „Nařízení Platform to Business“ nebo „Nařízení P2B“), zavádí nové povinnosti pro on-line tržiště a vyhledávače (dále jen „platformy“).[1] Nařízení P2B se nezaměřuje na ochranu spotřebitelů, nýbrž na ochranu podnikatelů, kteří poskytují své produkty a služby spotřebitelům v Evropské unii prostřednictvím platform (dále jen „podnikatelé“).

Nařízení P2B má za cíl poskytnout větší předvídatelnost a jednodušší řešení problémů ve vztazích mezi platformami a podnikateli. Jasnější pravidla na úrovni EU platformám i podnikatelům poskytnou předvídatelné regulační prostředí a umožní jim snazší vstup na další trhy.[2]

Povinnosti se obecně týkají zvýšení transparentnosti fungování platform, konkrétně pak povinnosti změny obchodních podmínek, implementace interního systému na řešení stížností a, mimo jiné, jmenování alespoň dvou mediátorů v obchodních podmínkách. Mediátoři budou řešit spory, které se nepodaří uzavřít v rámci interního systému pro řešení stížností.[3] Následující článek se věnuje právě posledně jmenované povinnosti.

Proč je jako způsob řešení sporů uváděna mediace?

Platformy do současné chvíle nemusely nabízet dostupné a účinné interní systémy pro vyřizování stížností podnikatelů. Oproti např. stížnostem, které mají k dispozici spotřebitelé.[4] Přestože existují alternativní postupy pro řešení sporů, často o nich podnikatelé nejsou dostatečně informováni či je nepoužívají z obav před další eskalací problému či kvůli strachu z odvety ze strany platformy.[5]

Dle článku 1 odst. 12 Nařízení P2B se mediací rozumí řízení, které je vymezeno v čl. 3 písm. a) směrnice 2008/52/ES (dále jen „Směrnice o mediaci“). Na základě hodnotících studií souvisejících se Směrnicí o mediaci bylo dokázáno, že mediace je vhodnou cestou k tomu, jak řešit spory rychle, efektivně a s úsporou nákladů. Směrnice o mediaci byla krokem prvním. Nařízení P2B je – ke zvýšení povědomí o mediaci jako způsobu řešení obchodních věcí – krokem dalším.[6]

Aplikuje se Nařízení P2B zrovna na vás?

Kritéria, podle nichž se Nařízení P2B uplatňuje, nalezneme v článku 2 odst. 2 a 5, kde jsou platformy definovány podle toho, jedná-li se o online zprostředkovatelské služby či internetové vyhledávače.[7]

Povinnost uvést v obchodních podmínkách jména minimálně dvou mediátorů se však dle článku 12 odst. 7 Nařízení P2B nevztahuje na platformy, které lze považovat za malé podniky dle smyslu přílohy k doporučení 2003/361/ES – tzn. zaměstnávají méně než 50 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 10 milionů EUR.

Jaké mediátory v obchodních podmínkách jmenovat?

Poskytovatelé platform mají dle článku 12 odst. 1 Nařízení P2B ve svých obchodních podmínkách

určit nejméně dva mediátory, aby se předešlo porušení jejich neutrality.[8] Jmenování mediátorů budou platformám pomáhat při řešení sporů, které vzniknou v souvislosti s poskytováním zboží či služeb podnikatele přes platformu.

Mediátorů, kteří mohou být uvedeni v obchodních podmínkách, musí dle článku 12 odst. 2 Nařízení P2B splňovat následující podmínky:

- nestrannost a nezávislost,
- cenová dostupnost mediačních služeb pro podnikatele,
- poskytování mediačních služeb v jazyce, v němž jsou vyjádřeny obchodní podmínky,
- osobní či on-line dostupnost, a to buď v místě sídla podnikatele, nebo dálkově s použitím komunikačních technologií,
- schopnost poskytovat mediační služby neprodleně,
- porozumění všeobecným obchodním vztahům.

Dle našeho názoru by platformy ve svých obchodních podmínkách měly uvádět mediátory zapsané v seznamu mediátorů vedeném Ministerstvem spravedlnosti České republiky (dále také „zapsaní mediátorů“). Nařízení P2B v článku 1 odst. 12 počítá s mediací tak, jak ji upravuje Směrnice o mediaci. Zákon č. [202/2012](#) Sb., o mediaci (dále také „zákon o mediaci“), Směrnici o mediaci do českého právního řádu transponuje.

Zapsaní mediátorů jsou ze zákona vázáni mlčenlivostí, což plně vyhovuje požadavku na ochranu obchodního tajemství,[9] povinností celoživotně se vzdělávat v oblasti řešení sporů, musí splňovat podmínky nestrannosti a nezávislosti, a nad jejich činností dohlíží Ministerstvo spravedlnosti a Česká advokátní komora. V případě nekorektního jednání zapsaného mediátora je možnost obrátit se stížností na některý z uvedených orgánů.

Dle našeho názoru jsou dva mediátorů v obchodních podmínkách úplné minimum. Pro možnost rychlejší kooperace a nalezení vhodného mediátora v rámci konkrétního sporu doporučujeme jmenovat mediátorů více. Uvedení konkrétních mediátorů v obchodních podmínkách ovšem neznamená, že není možné využít služeb také jiných mediátorů. Pokud např. podnikatel s konkrétní osobou nesouhlasí, lze se dohodnout ad hoc na jiném jméně.[10]

Pro úplnost doporučujeme do obchodních podmínek doplnit i ujednání o postupu, jakým se bude další mediátor vybírat. Např. tedy z mediátorů zapsaných v seznamu vedeném Ministerstvem spravedlnosti, se sídlem v XXX, se schopností poskytovat mediaci v češtině, angličtině, či jiném jazyce obchodních podmínek.

Odkaz na seznam mediátorů najdete [zde](#). Zapsané mediátory je možné vybírat podle specializace (mezi filtry bude pro účely Nařízení P2B relevantní zaměření na obchodní spory) nebo místa působení (mnoho mediátorů je schopno poskytovat mediaci po celé ČR, případně také vzdáleně).

Na závěr je nutné zmínit, že z povinnosti jmenovat v obchodních podmínkách mediátory nevyplývá, že by platformy nebo podnikatelé neměli možnost řešit svou situaci soudní cestou.[11] Domníváme se však, že pro strany je nejvíce přínosné a efektivní, pokud se před podáním žaloby (či současně s ní) pokusí řešit situaci právě mediací.

Kolik vás bude mediace stát?

V České republice je obvyklé, že strany mediátora odměňují podle smluvené hodinové sazby. Mediační setkání trvá tři hodiny, průměrně jsou k vyřešení sporu potřebná 2-3 setkání. V prostředí USA je nicméně standardem, že mediace probíhá celý den, odměna se určuje denní sazbou, kdy není neobvyklé, že si mediátor se stranami smluví 10.000 USD na den. Na zmíněnou situaci zřejmě

reaguje Nařízením P2B, když stanovuje, že mediace má být službou dostupnou.[12]

S ohledem na článek 12 odst. 4 Nařízením P2B se přiměřená část celkových nákladů na mediaci určí na základě návrhu mediátora s přihlédnutím ke všem relevantním aspektům daného případu. V České republice je obvyklé, že strany mediaci hradí rovným dílem. Odlišné ujednání stran je dle zákona o mediaci přípustné.[13] Přestože v praxi není příliš časté, s ohledem na vzájemný poměr velikosti a finanční síly platformy a podnikatele, může být opodstatněné.

Jste podnikatelem a potřebujete vyřešit spor s platformou?

Lze předpokládat, že platformy, na které se nařízení vztahuje, budou mít s implementací změn zpoždění a nebudou tedy ihned od 12. července 2020 s Nařízením P2B v souladu. Pokud jste podnikatelem poskytujícím své zboží či služby na některé z platform, která konkrétní mediátory doposud neurčila, můžete mediaci přesto navrhnout jako způsob řešení vaší situace. Totéž platí v moment, kdy spolupracujete s platformou, která je od povinnosti jmenovat dva mediátory osvobozena. Mediace je dobrovolná a neformální, lze ji navrhnout i v případě, že o ní s platformou nemáte žádné ujednání.

Ing. Veronika Portešová,
zapsaná mediátorka

Mgr. Tereza Hanajová
zapsaná mediátorka

[CONSENSUS](#)
[Mediační služby Ing. Veronika Portešová](#)

Antala Staška 1859/34
140 00 Praha 4

Tel.: +420 608 602 042
e-mail: veronikaportes@consensus.cz

-
- [1] Jedná se například o Amazon, eBay, Heureka, Google, Seznam, Airbnb, Booking.com, apod.
- [2] Commission sets new standards on transparency and fairness for online platforms: Questions and Answers. European Commission [online]. Brusel, 2018 [cit. 2020-07-16]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [3] Článek 12 odst. 1 Nařízení P2B.
- [4] Srov. s Evropskou platformou pro řešení sporů on-line, kde lze řešit spory mezi podnikateli a spotřebiteli. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [5] Srov. ECORYS. Business-to-business relations in the online platform environment: Final Report [online]. Brusel: European Commission, 2017, 222 s. [cit. 2020-07-16]. DOI: 10.2873/713211. ISBN 978-92-79-68950-5. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#), str. 53.
- [6] Oproti soudnímu řízení, které v prostředí členských států Evropské unie průměrně překračují 10.000 EUR, jsou náklady na mediaci čtvrtinové, tzn. 2.500 EUR. Zmiňované náklady jsou navíc „pouze“ náklady na vedení sporu, nikoli náklady na ušlé příležitosti či generované ztráty z důvodu dlouhého trvání soudního řízení. Srov. DE PALO, Giuseppe, Ashley FEASLEY a Flavia ORECCHINI. Quantifying the cost of not using mediation - a data analysis [online]. Brusel: European Parliament, 2011 [cit. 2020-07-16]. Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [7] „Online zprostředkovatelskými službami“ se rozumí služby, které splňují všechna tato kritéria:

- představují služby informační společnosti ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 (12);
- umožňují podnikatelským uživatelům nabízet zboží nebo služby spotřebitelům s cílem usnadnit zahájení přímých transakcí mezi těmito podnikatelskými uživateli a spotřebiteli, bez ohledu na to, kde jsou tyto transakce nakonec uzavřeny;
- jsou poskytovány podnikatelským uživatelům na základě smluvních vztahů mezi poskytovatelem těchto služeb a podnikatelskými uživateli, kteří nabízejí zboží nebo služby spotřebitelům;

„internetovým vyhledávačem“ se rozumí digitální služba, která uživatelům umožňuje vkládat dotazy za účelem vyhledávání v zásadě na všech internetových stránkách nebo na všech internetových stránkách v určitém jazyce na základě dotazu na jakékoli téma v podobě klíčového slova, hlasové žádosti, sousloví nebo jiného zadání a která poskytuje výsledky v jakémkoli formátu, v nichž lze nalézt informace související s požadovaným obsahem.

[8] Srov. recitál 40 Nařízení P2B.

[9] Srov. recitál 40 a článek 1 odst. 5 Nařízení P2B.

[10] Srov. recitál 40 Nařízení P2B.

[11] Srov. recitál 40 a článek 12 odst. 5 Nařízení P2B.

[12] Srov. článek 12 odst. 2 písm. b) Nařízení P2B.

[13] Srov. § 10 odst. 2 zákona o mediaci a HORÁČEK, Tomáš, Martin SVATOŠ a Miloš OLÍK. Zákon o mediaci: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-698-3, str. 132.

Další články:

- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)

- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Vyčlenění rodinných nemovitostí \(i v podobě podílu v bytovém družstvu\) do svěřenského fondu](#)
- [Sport versus EU – aktuální sportovní kauzy rozhodované Soudním dvorem EU](#)
- [Dokazování negativních skutečností ve sporném řízení](#)
- [Neoprávněný odběr elektřiny – překvapení vlastníka?](#)
- [Rodič u dítěte v nemocnici: právo na přítomnost neznamená bez dalšího právo na přespání na jip/jirp](#)
- [Pokuta za švarcsystém kurýrů Rohlíku potvrzena Ústavním soudem](#)